

Az egész csak egy pillanatig tartott. Azután megint egészen szabad lett, mosolygott s végül a szemembe nézett. És felém nyujtotta a kezét.

— Jó éjt.

Elment. Nem fordult többé vissza. Eltűnt. Ezen az éjtszakán nem aludtam. Következő reggel megérkezett az apja, hogy magával vigye. Elutaztak és én sohasem láttam többé.

Fordította : *Horvát Henrik.*

GROSS-GLOCKNER.

*Hegyek hegye, apátlan, völlen,
Gleccerszakállú gránitpüspök.
Alattad emberbogár zümmög,
S te némán állsz az egy időben.*

*Homlokodon most ifjú hó van,
De rá új írást nem tud róni.
Hallgatsz, míg hozzád jönnek gyónni,
S maradsz az Örökváltozóban.*

*Neked egy perc, egy ezred semmi;
Neked mindegy, ha szláv, ha német.
Nem érted a vajúdo évek
Nagy bánatát: magyarnak lenni.*

*Nem érted, hogy szép hegyeinket
Elcsatolta a rablók kénye.
Hidegen mutat sz fel az égre:
Tenedek itt lent minden mindegy.*

*Mit bánod, ha csintalan május
Kurjant a völgyeken kigyulva,
Vagy a nap válladra símulva
Bujtogat, vén Cartusianus.*

*Egykedvűn nézel a világra,
S a rohamozó jenyvesekre,
Kik folyton-fogyó ezredékbe'
Törnek feléd, a titok-várba.*

*Hordod hócsuklyás némaságod,
Mert ez a rend, mert ez a törvény —
Mi lenne, ha most összetörném
Iszonyatos üvegvarázsod.*

*És szétpattanna a varázsfa,
Mely köztünk lebeg láthatatlan? ...*

Alattad járok a jiammal.

S beszélek csendben a Halállal.

Sántha György.